Excursie luchtmachtbasis Soesterberg, 1 juni 2024.

Deelnemers: Anthony, Bert, Gonny, Heleen, Henk, Niels en Cor.

Tekst en foto's: Cor Nagelmaeker en Niels Jeurink

Foto's: Cor Nagelmaeker en Gonny Sleurink

De excursie van deze dag, naar een bijzondere bestemming, stond niet op de planning. Maar vanwege de overvloedig gevallen regen en te verwachten natte omstandigheden in het Boetelerveld werd deze excursie verruild met die van vandaag!
Ooit was de vliegbasis bij Soesterberg in gebruik bij defensie. Inmiddels is het vliegveld deels natuurgebied geworden. De zandgrond zorgt ervoor dat er schrale en droge omstandigheden heersen, met de bijbehorende bijzondere plantensoorten. Na een rustige landing, in de vorm van koffie en appelgebak, gingen we op pad. Dan is het, zoals gebruikelijk, gedaan met de rust. De vliegende start leverde meteen een lawine van soorten op: straatgras, veldbeemdgras, Canadese fijnstraal, paardenbloem, bitterzoet, klein kruiskruid, heermoes, melkdistel, harig wilgenroosje. Inderdaad doorsnee soorten, maar zeker niet minder belangrijk!

Hierna kwamen we aan bij de ingang van de basis. Fraaie infopanelen probeerden ons wegwijs te maken. Dat viel nog niet mee, omdat we zagen dat wandelingen die de landingsbaan kruisten waren afgesloten, dit in verband met de daarnaast broedende vogels. Gelukkig werden we fluks besprongen door

een voorbij fietsende overijverige vrijwilliger die ons de routes duidde die we wel konden gaan. Toen de goede man doorfietste werd hij aangesproken door kennelijk een andere vrijwilliger, die hem erop wees dat zijn dienst er al op zat. Waarop hij iets van 'beroepsdeformatie' mompelde en snel doorfietste.

Voorzien van zijn aanwijzingen liepen we de basis op. Waar we bezijden de toegangsweg tal van planten vonden. Soorten als slangenkruid, vogelpootje, teunisbloem, kleine steentijm, zwarte toorts, muizenoortje, viltganzerik, liggende klaver, rolklaver, knoopkruid, kleine leeuwentand, wouw en rechte ganzerik verraadden inderdaad de hier aanwezige zanderige bodem.
Halverwege deze weg werden we staande gehouden door een fietsend echtpaar dat benieuwd was naar onze bezigheden. Ze kwamen hier wel vaker en vertelden dat ze gehoord hadden dat hier veldleeuweriken zouden zitten. Maar die hadden ze dus nog nooit gezien. Hun verdere relaas konden we niet zo goed verstaan door de jubelende zang van jawel: de veldleeuwerik!
We betraden hierna een steeds meer bosrijk wordend gebied. Niels determineerde zichzelf, met enige inspanning, naar een gestreepte teunisbloem, die er in zijn eentje mooi stond te wezen. De schraalland vegetatie bestond hier o.a. uit rimpelroos, mannetjesereprijs, hondsroos, stijf havikskruid en drienerfmuur.

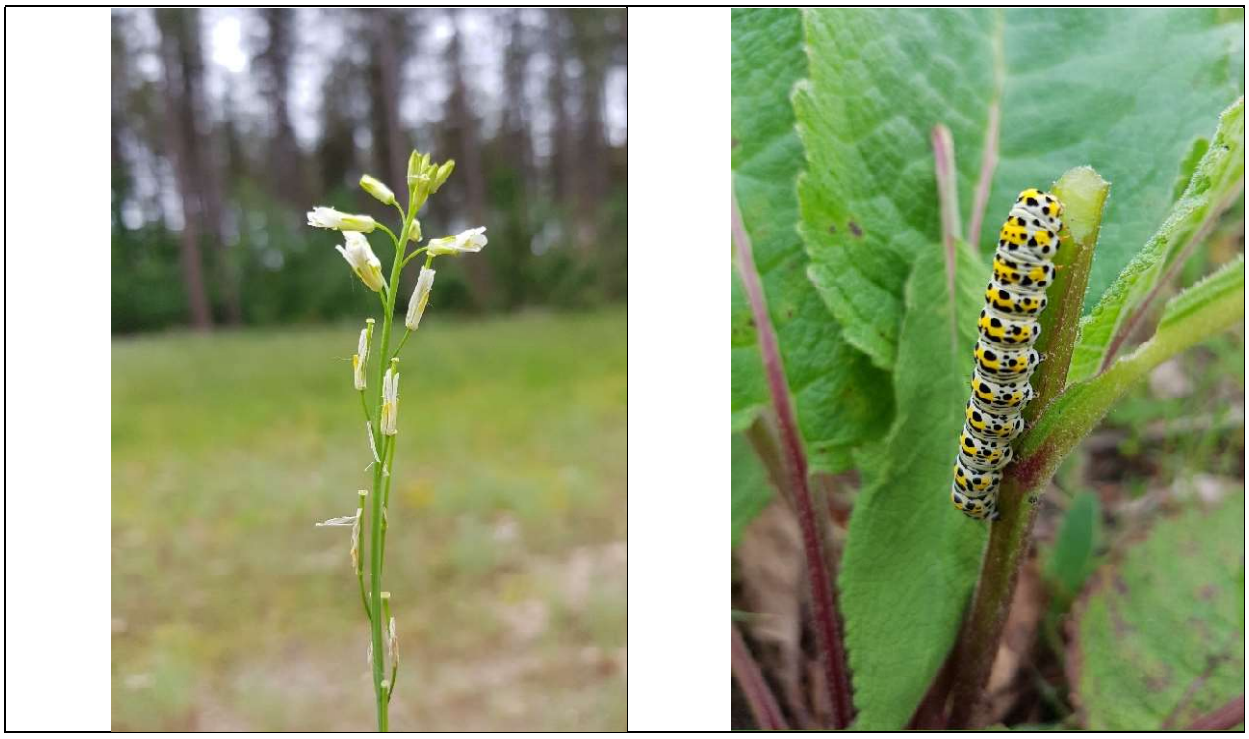

Torenkruid en rups van een kuifvlinder

Rechte ganzerik en wouw

Al lopende geraakten we buiten de basis. De weg linksaf voerde ons langs het hek, aan de buitenkant van het vliegveld. We zagen hier mannetjesvaren, brede wespenorchis, vingerhoedskruid, rechte ganzerik en donkersporig bosviooltje. Na een tijdje kwamen we aan bij ons Nationaal Militair Museum. Op het terrein voor het museum stonden een tank en een patriot opgesteld. Maar ook zagen we egelantier, muurbloemmosterd, zandblauwtje en heksenmelk. We bewonderden het imposante museum met ervoor opgesteld een paar grote vliegtuigen. Hierna vervolgden we onze weg via een gevarieerd terrein met een paar waterpartijen. We noteerden een paddenstoel met de fraaie naam: zwartwordende wasplaat. En een nest rupsen van de dagpauwoog. Om ten slotte te eindigen bij de 'kerosine heuvel'. Die moest natuurlijk even beklommen worden. De terugweg leverde, naast een fraaie rups van de kuifvlinder, nog een paar mooie soorten op zoals middelste ganzerik, mosbloempje, kruipbrem, torenkruid (zzz), prikneus en kleinbloemige roos. Aan het eind van de dag hadden we 281 soorten op onze lijst verzameld. Zowaar een imposante opbrengst! Bijna een record (288). Bijzonder was dat we 30 nieuwe soorten zagen die nieuw waren voor een bepaalde vierkante kilometer.

Tegen 19.00 uur werd de landing ingezet en vonden we ons zelf weer terug in het restaurant op de vliegbasis, alwaar we de dag tevreden afsloten. Het geserveerde smaakte ons na alle inspanningen van deze boeiende dag prima. Alhoewel de kaart, en onze keus, wat aan de beperkte kant was. Tja, je kunt niet met alles een hoogvlieger zijn!

Cor bestudeert 'Corchideeën' en de excursie in de buurt van het museum

Mosbloempje en vingerhoedskruid